

عنوان مقاله:

ارزیابی فرسایش خاک با استفاده از مدل‌های کمی در رسیدن به توسعه پایدار

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

وحید بیرانوندی - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی آبخیز، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

فرسایش خاک که در اثر تخریب سنگ و یا خاک و جابه جایی آن ایجاد می گردد تهدیدی بسیار خطرناک برای منابع آب خاک در مناطق نیمه خشک قلمداد می شود. از آنجایی که توسعه پایدار هیچ کشوری بدون توجه به خاک دست یافتنی نیست برای محاسبه میزان فرسایش در حوزه های مختلف از روشهای مختلفی می توان بهره برد که در این تحقیق از دو مدل کمی MPSIAC و EPM که در مدل MPSIAC از ۹ عامل (زمین شناسی سطحی ، خاک، آب و هوا، رواناب، ناهمواری ، پوشش گیاهی ، نحوه استفاده از زمین ، فرسایش و فرسایش کانالی)، در مدل EPM از ۴ عامل (ضریب فرسایش حوزه آبخیز، ضریب استفاده از زمین ، ضریب حساسیت سنگ و خاک به فرسایش و شیب متوسط حوزه آبخیز) از تصاویر ماهواره‌ای به منظور تهیه نقشه های مختلف مورد نیاز در این شکل از پژوهش ها استفاده می شود. هدف از این پژوهش و تحقیقات مشابه برآورد میزان فرسایش در حوزه های آبخیز مختلف می باشد که نتایج این مطالعات می تواند در مقایسه میزان فرسایش برآوردی با استفاده از مدل‌های MPSIAC، EPM و مشابه آن با میزان واقعی فرسایش و رسوب در مناطق مختلف اقلیمی استفاده گردد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، سیستم اطلاعات جغرافیایی ، فرسایش خاک، MPSIAC و EPM

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1622836>

